

ที่สมทบให้ลูกจ้างทุกคนในอัตราส่วนที่เท่ากัน ซึ่งนายจ้างจะเป็นผู้หักเงินสมทบจากค่าจ้างของลูกจ้าง โดยอัตโนมัติเช่นเดียวกับการหักภาษี เพราะเป็นการประกันตนแบบบังคับนั่นเอง ส่วนรัฐบาลก็จะส่งเงินเข้าสมทบในภายหลังในอัตราส่วนเท่ากับฝ่ายลูกจ้างและฝ่ายนายจ้าง ตามตัวอย่างข้างต้น

สำหรับอัตราเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัตินี้ในประโยชน์ทดแทน 6 อย่างที่มีผลใช้บังคับอยู่ขณะนี้ คือ 2 : 2 : 2 นั่นเอง อย่างไรก็ตามในกรณีสงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงานนั้นไม่จำเป็นต้องออกเท่า ๆ กันก็ได้

สำหรับการประกันตนของบุคคลที่เคยเป็นลูกจ้างและประสงค์จะประกันตนต่อไปตาม มาตรา 39 ให้รัฐบาลและผู้ประกันตนร่วมกันออกเงินสมทบเข้ากองทุนโดยไม่เกี่ยวกับนายจ้าง เพราะบุคคลเหล่านั้นไม่มีนายจ้างอีกแล้ว แต่การออกเงินสมทบในกรณีนี้รัฐบาลจะออกเพียง 1 เท่า ส่วนผู้ประกันตนจะต้องออก 2 เท่าของ 2% ของอัตราค่าจ้างสุดท้ายที่ลูกจ้างได้รับก่อนออกจากงาน

สำหรับค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนแต่ละคนนั้น ได้มีกฎกระทรวงประกาศให้ลูกจ้างส่งเงินสมทบ 2% ของค่าจ้างในฐานขั้นต่ำสำหรับลูกจ้างที่มีรายได้หรือค่าจ้างเดือนละไม่น้อยกว่า 1,650 บาท แต่ไม่เกินกว่า 15,000 บาท คือลูกจ้างผู้ใดมีรายได้ต่ำกว่า 1,650 บาทก็ไม่ต้องส่งสมทบ หากลูกจ้างรายใดมีค่าจ้างหรือรายได้เกินกว่า 15,000 บาท ลูกจ้างผู้นั้นก็จะถูกหักเงินสมทบเพียงไม่เกิน 2% ของ 15,000 บาท

สำหรับเศษของเงินสมทบเมื่อคำนวณออกมาแล้วมีเศษตั้งแต่ 50 สตางค์ขึ้นไปให้นับเป็น 1 บาท แต่ถ้าน้อยกว่า 50 สตางค์ก็ให้ปัดทิ้งไป

ในกรณีที่ผู้ประกันตนทำงานหลายแห่งกับนายจ้างหลายราย ลูกจ้างก็ต้องถูกหักเงินสมทบจากค่าจ้างที่ได้รับจากนายจ้างในแต่ละรายทุกรายไป (มาตรา 46 วรรคสี่)

มาตรา 47 ทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้างให้นายจ้างหักค่าจ้างของผู้ประกันตนตามจำนวนที่ต้องนำส่งเป็นเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนตามมาตรา 46 และเมื่อนายจ้างได้ดำเนินการดังกล่าวแล้วให้ถือว่าผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบแล้วตั้งแต่วันที่นายจ้างหักค่าจ้าง

ให้นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนที่ได้หักไว้ตามวรรคหนึ่งและเงินสมทบใน ส่วนของนายจ้างส่งให้แก่สำนักงานภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการหักเงินสมทบไว้ พร้อมทั้งยื่นรายการแสดงการส่งเงินสมทบตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

ถ้านายจ้างไม่จ่ายค่าจ้างตามกำหนดเวลาที่ต้องจ่ายให้นายจ้างมีหน้าที่นำส่งเงินสมทบ ตามที่บัญญัติไว้ในวรรคสอง โดยถือเสมือนว่ามีการจ่ายค่าจ้างแล้ว

ในกรณีที่นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนหรือเงินสมทบในส่วนของนายจ้าง ส่งให้แก่สำนักงานเกินจำนวนที่ต้องชำระ ให้นายจ้างหรือผู้ประกันตนยื่นคำร้องขอรับเงินในส่วน ที่เกินคืนได้ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ถ้านายจ้างหรือผู้ประกันตนมิได้เรียกเอาเงินดังกล่าว

คืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่น่าส่งเงินสมทบ หรือไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้มารับเงินให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน

อธิบาย ให้นายจ้างเป็นผู้หักค่าจ้างของลูกจ้างผู้ประกันตนทุกคนในทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้างไม่ว่าจะเป็นค่าจ้างรายวันหรือรายเดือนก็ตามในจำนวน 2% ของค่าจ้างลูกจ้าง อันเป็นจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างจะต้องรวบรวมส่งกองทุนประกันสังคมต่อไป เมื่อนายจ้างได้ทำเช่นนั้นแล้วให้ถือว่าผู้ประกันตน (ลูกจ้าง) ได้จ่ายเงินสมทบแล้วตั้งแต่วันที่นายจ้างหักค่าจ้าง และมีสิทธิที่จะได้รับประโยชน์ทดแทนต่าง ๆ ตามระยะเวลาตามเงื่อนไขที่กองทุนประกันสังคมกำหนดทุกประการ ถึงแม้ว่าในความเป็นจริงนายจ้างจะยังไม่ส่งเงินไปให้กองทุนประกันสังคมก็ตาม หากเกิดอะไรขึ้นนายจ้างต้องรับผิดชอบทั้งหมดแทนลูกจ้าง

จากนั้นนายจ้างจะต้องนำเงินสมทบในส่วนของลูกจ้างบวกกับเงินสมทบในส่วนของนายจ้างที่ได้จ่ายเพื่อลูกจ้างในอัตราส่วนที่เท่า ๆ กันนั้นให้กับสำนักงานประกันสังคมภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดจากเดือนที่มีการหักเงินสมทบไว้ พร้อมทั้งยื่นรายการส่งเงินสมทบตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

ในกรณีที่นายจ้างไม่จ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างผู้ประกันตนตามกำหนดเวลาที่ต้องจ่าย นายจ้างก็ยังมีหน้าที่ต้องส่งเงินสมทบตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคก่อนเช่นเดิม โดยถือเสมือนว่ามีการจ่ายค่าจ้างให้กับลูกจ้างไปแล้ว (วรรคสาม)

ในกรณีที่นายจ้างส่งเงินสมทบเกินจำนวนที่จะต้องชำระ นายจ้างหรือผู้ประกันตนมีสิทธิยื่นคำร้องขอรับเงินส่วนที่เกินได้จากเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมตามระเบียบที่กำหนด แต่ถ้านายจ้างหรือผู้ประกันตนไม่ได้เรียกร้องเงินในส่วนที่เกินดังกล่าวภายใน 1 ปีนับแต่วันที่ส่งเงินสมทบเกินจำนวนไป หรือไม่มารับเงินคืนภายใน 1 ปีนับแต่วันที่สำนักงานแจ้งให้มารับ ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุนประกันสังคมต่อไป (วรรคสี่)

มาตรา 47 ทวิ ในกรณีที่นายจ้างไม่นำส่งเงินสมทบหรือนำส่งไม่ครบตามกำหนดเวลาในมาตรา 47 วรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำเตือนเป็นหนังสือให้นายจ้างนำเงินสมทบที่ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น ถ้านายจ้างได้รับคำเตือนดังกล่าวแล้วยังไม่นำเงินสมทบที่ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินเงินสมทบและแจ้งเป็นหนังสือให้นายจ้างนำส่งได้ ดังนี้

(1) ถ้านายจ้างเคยนำส่งเงินสมทบมาแล้ว ให้ถือว่าจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างมีหน้าที่นำส่งในเดือนต่อมาแต่ละเดือนมีจำนวนเท่ากับจำนวนเงินสมทบในเดือนที่นายจ้างได้นำส่งแล้วเดือนสุดท้ายเต็มเดือน

(2) ถ้านายจ้างซึ่งมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้แต่ไม่ยื่นแบบรายการตามมาตรา 34 หรือยื่นแบบรายการตามมาตรา 34 แล้วแต่ไม่เคยนำส่งเงินสมทบหรือยื่นแบบรายการตามมาตรา 34 โดยแจ้งจำนวนและรายชื่อลูกจ้างน้อยกว่าจำนวนลูกจ้างที่มีอยู่จริง ให้ประเมินเงินสมทบจากแบบรายการที่นายจ้างเคยยื่นไว้ หรือจากจำนวนลูกจ้างที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบ แล้วแต่กรณี โดยถือว่าลูกจ้างแต่ละคนได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนในอัตราที่ได้เคยมีการยื่นแบบรายการไว้ แต่ถ้าไม่เคยมีการยื่นแบบรายการหรือยื่นแบบรายการไม่ครบถ้วน ให้ถือว่าลูกจ้างแต่ละคนได้รับค่าจ้างรายเดือนไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานที่ใช้บังคับอยู่ในท้องถิ่นนั้น คุณด้วยสามสิบ

ในกรณีที่มีการพิสูจน์ได้ภายในสองปีนับแต่วันที่มีการแจ้งการประเมินเงินสมทบตามวรรคหนึ่งว่าจำนวนเงินสมทบที่แท้จริงที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องนำส่งมีจำนวนมากกว่าหรือน้อยกว่าจำนวนเงินสมทบที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินไว้ตาม (1) หรือ (2) ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งผลการพิสูจน์ให้นายจ้างทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์ เพื่อให้นายจ้างนำส่งเงินสมทบเพิ่มเติมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หรือยื่นคำขอต่อสำนักงานเพื่อขอให้คืนเงินสมทบ ถ้านายจ้างไม่มารับเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์ ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน

การนำส่งค่าเดือน การแจ้งจำนวนเงินสมทบที่ประเมินได้ และการแจ้งผลการพิสูจน์ให้นำความในมาตรา 30 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

อธิบาย ในกรณีที่นายจ้างไม่ส่งเงินสมทบหรือส่งเงินสมทบไม่ครบตามกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา 47 พนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคมก็จะออกหนังสือเตือนให้นายจ้างนำเงินที่ค้างชำระพร้อมเงินค่าปรับเพิ่มมาชำระที่สำนักงานภายใน 30 วัน หากนายจ้างยังคงไม่นำเงินสมทบมาชำระอีกภายหลังได้รับหนังสือเตือนแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินเงินสมทบและแจ้งเป็นหนังสือให้นายจ้างนำส่งเงินสมทบดังนี้

(1) กรณีนายจ้างเคยส่งเงินสมทบมาแล้ว ให้ถือว่าจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างนำส่งมาแล้วแต่ละเดือนมีจำนวนเท่ากับเงินสมทบที่นายจ้างได้นำส่งแล้วเดือนสุดท้ายเต็มเดือน

(2) ในกรณีที่นายจ้างไม่ยื่นแบบแสดงรายการการส่งเงินสมทบของลูกจ้างตามมาตรา 34 หรือยื่นแบบรายการแล้วแต่ไม่เคยนำส่งเงินสมทบเลย หรือยื่นแบบรายการไปแล้วแต่แจ้งจำนวนลูกจ้างของตนน้อยกว่าความเป็นจริง ให้คำนวณเงินสมทบจากรายการที่นายจ้างเคยยื่นไว้ หรือจากจำนวนลูกจ้างที่เจ้าพนักงานตรวจพบแล้วแต่กรณี ทั้งนี้โดยถือว่าลูกจ้างแต่ละคนนั้นได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานขณะนี้ ตามสภาพแต่ละท้องถิ่นที่ลูกจ้างได้รับตามที่กฎหมายกำหนดคุณด้วย 30

กรณีที่มีการพิสูจน์ได้ภายใน 2 ปีนับแต่วันที่มีการแจ้งการประเมินเงินสมทบ หากปรากฏว่านายจ้างส่งเงินสมทบมากกว่าหรือน้อยกว่าจำนวนเงินสมทบที่เจ้าหน้าที่ประเมินไว้ เจ้าพนักงานต้องมีหนังสือแจ้งผลการพิสูจน์ให้นายจ้างทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์ เพื่อให้นายจ้างส่งเงินส่วนที่ขาดมาสมทบเพิ่มเติมให้ครบภายใน 30 วันที่ได้รับแจ้ง ให้เงินจำนวนนั้นตกเป็นของกองทุนหรือยื่นขอเงินสมทบส่วนที่เกินคืนภายใน 1 ปีนับแต่วันที่ทราบผลพิสูจน์

การนำส่งเงินสมทบ การนำส่งค่าเดือน และการแจ้งผลการพิสูจน์ของพนักงานเจ้าหน้าที่ วิธีการนั้นให้นำมาตรา 30 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 48 ในกรณีที่ผู้ประกันตนทำงานกับนายจ้างหลายรายให้นายจ้างทุกรายมีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา 46 และมาตรา 47

อธิบาย ในกรณีที่ลูกจ้างผู้ประกันตนทำงานกับนายจ้างหลายรายให้นายจ้างทุกคนดำเนินการเก็บเงินสมทบ ยื่นแบบรายการ และส่งเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนนั้นทุกราย และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา 46 และมาตรา 47

มาตรา 49 นายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบในส่วนของตนหรือในส่วนของผู้ประกันตน หรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา 47 ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสอง ต่อเดือนของจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างยังมีได้นำส่ง หรือของจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่ นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ สำหรับเศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง

ในกรณีที่นายจ้างมิได้หักค่าจ้างของผู้ประกันตนเพื่อส่งเป็นเงินสมทบ หรือหักไว้แล้วแต่ยังไม่ครบจำนวนตามมาตรา 47 วรรคหนึ่ง ให้นายจ้างรับผิดชอบใช้เงินที่ต้องส่งเป็นเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนเต็มจำนวน และต้องจ่ายเงินเพิ่มในเงินจำนวนนี้ตามวรรคหนึ่งนับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบและในกรณีเช่นว่านี้สิทธิที่ผู้ประกันตนพึงได้รับคงมีเสมือนหนึ่งว่าผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบแล้ว

อธิบาย กรณีที่นายจ้างไม่นำเงินสมทบส่งกองทุนประกันสังคมทั้งส่วนของตนและส่วนของผู้ประกันตน หรือส่งไม่ครบจำนวนภายในกำหนดที่ต้องส่ง นายจ้างจะต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ 2 ต่อเดือนของจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างยังมีได้นำส่งหรือของเงินสมทบที่ยังขาดอยู่ นับจากวันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ สำหรับเศษของเดือนถ้าถึง 15 วันหรือกว่านั้นให้นับเป็น 1 เดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง

ในกรณีที่นายจ้างมิได้หักค่าจ้างของผู้ประกันตนเพื่อส่งเงินสมทบหรือหักแล้วแต่ยังไม่ครบจำนวนตามมาตรา 47 วรรคหนึ่ง นายจ้างจะต้องรับผิดชอบใช้เงินในส่วนของผู้ประกันตน

เต็มจำนวนรวมทั้งการจ่ายเงินเพิ่มในเงินจำนวนนี้อีกร้อยละ 2 ตามวรรคหนึ่งด้วย สำหรับผู้ประกันตนนั้นยังคงมีสิทธิต่าง ๆ เหมือนหนึ่งว่าผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบแล้วทุกประการ

มาตรา 50 เลขาธิการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของนายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบและหรือเงินเพิ่มหรือนำส่งไม่ครบจำนวนตามมาตรา 49 ทั้งนี้เพื่อยกเว้นที่จำเป็นเพื่อให้ได้รับเงินที่ค้างชำระ

การมีคำสั่งให้ยึด आयัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง จะกระทำต่อเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้นายจ้างนำเงินสมทบและหรือเงินเพิ่มที่ค้างมาชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้นและนายจ้างไม่ชำระภายในกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าวให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด आयัด และขายทอดตลาด และชำระเงินสมทบและเงินเพิ่มที่ค้างชำระ ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่นายจ้างโดยเร็ว ถ้านายจ้างมิได้เรียกเอาเงินที่เหลือคืนภายในห้าปี ให้ตกเป็นของกองทุน

อธิบาย เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของนายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบหรือเงินเพิ่มหรือนำส่งแล้วแต่ไม่ครบ ทั้งนี้เพื่อยกเว้นที่จำเป็นและเพียงพอกับการชำระหนี้

อนึ่ง การออกคำสั่งให้ยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง จะกระทำต่อเมื่อเลขาธิการฯ ได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้นายจ้างนำส่งเงินสมทบหรือเงินเพิ่มที่ค้างชำระมาชำระภายใน 30 วันนับแต่วันที่นายจ้างได้รับหนังสือนั้นภายในกำหนดดังกล่าวและนายจ้างยังไม่ยอมนำมาชำระ

ส่วนหลักเกณฑ์และวิธีการยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้นให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีฯ กำหนด โดยให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

สำหรับเงินที่ได้จากการขายทอดตลาด ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด आयัด และขายทอดตลาด ชำระเงินสมทบ เงินเพิ่มที่ค้างชำระ ถ้ายังมีเงินเหลือให้รับคืนนายจ้างโดยเร็วต่อไป แต่ถ้านายจ้างไม่ได้เรียกเอาเงินส่วนที่เหลือคืนภายใน 5 ปี ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน

มาตรา 51 หนี้ที่เกิดจากการไม่ชำระเงินสมทบและหรือเงินเพิ่ม ให้สำนักงานมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของนายจ้างซึ่งเป็นลูกหนี้ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิในมูลค่าภาษีอากรตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 52 ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้รับเหมาช่วง ให้ผู้รับเหมาช่วงถัดขึ้นไปหากมีตลอดสาย จนถึงผู้รับเหมาขั้นต้น ร่วมรับผิดชอบกับผู้รับเหมาช่วงซึ่งเป็นนายจ้างในเงินสมทบ ซึ่งนายจ้างมีหน้าที่ ต้องจ่ายตามพระราชบัญญัตินี้

อธิบาย ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้รับเหมาช่วงให้ผู้รับเหมาช่วงถัดขึ้นไปทุกช่วงหากมีจนตลอด สายไปจนถึงผู้รับเหมาขั้นต้น ร่วมรับผิดชอบกับผู้รับเหมาช่วงที่เป็นนายจ้างนั้นในการจ่ายเงินสมทบ ซึ่ง นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายตามพระราชบัญญัตินี้ในอัตราเฉลี่ยความรับผิดชอบที่เท่า ๆ กัน

มาตรา 53 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 49 มาตรา 50 มาตรา 51 มาใช้บังคับโดยอนุโลม แก่ผู้รับเหมาช่วงตามมาตรา 52 ซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบหรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนด

อธิบาย ในกรณีที่ผู้รับเหมาช่วงตามมาตรา 52 ไม่ส่งเงินสมทบหรือส่งเงินสมทบไม่ครบ จำนวนภายในเวลาที่กำหนด ผู้รับเหมาช่วงนั้นจะต้องมีหน้าที่นำส่งเงินสมทบโดยหัก 2% จาก ลูกจ้างของตนในกรณีที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป และถูกปรับร้อยละ 2 ต่อเดือนของจำนวนเงิน สมทบที่ต้องนำส่งหรือของจำนวนที่ยังขาดอยู่นับแต่วันที่ต้องนำส่งเงินสมทบเป็นต้นไป

ลักษณะ 3

ประโยชน์ทดแทน

หมวด 1

บททั่วไป

มาตรา 54 ผู้ประกันตนหรือบุคคลตามมาตรา 33 มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนจากกองทุนดังต่อไปนี้

- (1) ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย
- (2) ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร
- (3) ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ
- (4) ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย
- (5) ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร
- (6) ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ
- (7) ประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน ยกเว้นผู้ประกันตนตามมาตรา 39

อธิบาย ผู้ประกันตนหรือบุคคลตามมาตรา 33 คือผู้ที่เป็นลูกจ้างในสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป และมีอายุ 15 ปีบริบูรณ์เป็นต้นไป มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนประกันสังคมดังต่อไปนี้

- (1) ประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย (นอกงาน)
- (2) ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร (เหมาจ่าย)
- (3) ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ
- (4) ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย
- (5) ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร
- (6) ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ
- (7) ประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน (ยกเว้นผู้ประกันตนตามมาตรา 39)

มาตรา 55 ในกรณีที่นายจ้างได้จัดสวัสดิการเกี่ยวกับกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือกรณีตายอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน หรือกรณีคลอดบุตร หรือกรณีสงเคราะห์บุตร หรือกรณีชราภาพ หรือกรณีว่างงาน ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้แก่ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ที่เข้าทำงานก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าสวัสดิการนั้นมีกรณีใดที่จ่าย

ในอัตราสูงกว่าประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายจ้างนั้นชำระเบี้ยชดเชยบังคับเกี่ยวกับการทำงานสัญญาจ้างแรงงาน หรือข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ซึ่งกำหนดสวัสดิการที่ว่านั้นมาแสดงต่อคณะกรรมการเพื่อขอลดส่วนอัตราเงินสมทบในประเภทประโยชน์ทดแทนที่นายจ้างได้จัดสวัสดิการให้แล้วจากอัตราเงินสมทบที่ผู้ประกันตนและนายจ้างนั้นต้องจ่ายเข้ากองทุนตามมาตรา 46 และให้นายจ้างใช้อัตราเงินสมทบ ในส่วนที่เหลือภายหลังคิดส่วนลดดังกล่าวแล้วมาคำนวณเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนและเงินสมทบในส่วนของนายจ้างที่ยังมีหน้าที่ต้องส่งเข้ากองทุนเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในส่วนอื่นต่อไป

การขอลดส่วนอัตราเงินสมทบและการพิจารณาหักส่วนลดอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

อธิบาย ในกรณีที่นายจ้างหรือสถานประกอบการใดได้จัดสวัสดิการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งหมดตามมาตรา 54 และดีกว่าประโยชน์ทดแทนที่กองทุนประกันสังคมจ่ายให้สถานประกอบการนั้นมีสิทธิได้รับการหักส่วนลดในการส่งเงินเข้ากองทุนประกันสังคมในสวัสดิการส่วนนั้น ๆ และหากมีสวัสดิการที่ดีกว่าทั้ง 6 อย่างตามมาตรา 54 ก็จะได้รับยกเว้นไม่ต้องส่งเงินเข้ากองทุนประกันสังคมทั้งหมด แต่ทั้งนี้สถานประกอบการนั้นจะต้องมีสวัสดิการที่ดีกว่าก่อนที่พระราชบัญญัติประกันสังคมมีผลใช้บังคับคือก่อนวันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2533

การขอส่วนลดและการพิจารณาหักส่วนลดต่าง ๆ ให้ดำเนินการและให้ดำเนินการและให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกันสังคมกำหนด

มาตรา 56 ผู้ประกันตนหรือบุคคลอื่นใดเห็นว่าตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีใดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 54 และประสงค์จะขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น ให้ยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่มิสิทธิขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น และให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณาสั่งการโดยเร็ว

ประโยชน์ทดแทนตามวรรคหนึ่งที่เป็นตัวเงิน ถ้าผู้ประกันตนหรือบุคคลซึ่งมีสิทธิไม่มารับภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน

อธิบาย ผู้ประกันตนรายใดหรือผู้อื่นใดหากเห็นว่าตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีใดตามมาตรา 54 ให้ยื่นความจำนงขอรับประโยชน์ทดแทนนั้นต่อสำนักงานประกันสังคมตามระเบียบที่เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมกำหนดภายใน 1 ปี นับแต่วันที่มิสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนนั้น

ในกรณีที่ได้รับประโยชน์ทดแทนเป็นตัวเงินและบุคคลนั้นไม่มารับเงินนั้นภายในเวลา 2 ปีให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุนประกันสังคม

มาตรา 57 การคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้ให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ให้คำนวณโดยนำค่าจ้างสามเดือนแรกของค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่นายจ้างนำส่งสำนักงานแล้วย้อนหลังเก้าเดือนหารด้วยเก้าสิบ แต่ถ้าผู้ประกันตน มีหลักฐานพิสูจน์ได้ว่าถ้าให้นำค่าจ้างของสามเดือนอื่นในระยะเวลาเก้าเดือนนั้นมาคำนวณแล้วจะมีจำนวนสูงกว่าก็ให้นำค่าจ้างสามเดือนนั้นหารด้วยเก้าสิบ หรือในกรณีที่ผู้ประกันตนยังส่งเงินสมทบไม่ครบเก้าเดือนให้นำค่าจ้างสามเดือนสุดท้ายที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่นายจ้างได้นำส่งสำนักงานแล้วหารด้วยเก้าสิบเป็นเกณฑ์คำนวณ

สำหรับการคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินสมทบการขาดรายได้ให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา 39 นั้น ให้คำนวณโดยเฉลี่ยจากจำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบตามมาตรา 39 วรรคสอง

อธิบาย การกำหนดค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้ให้แก่ผู้ประกันตนนั้นให้คำนวณโดยเอาค่าจ้าง 3 เดือนสุดท้ายที่ลูกจ้างนั้นได้รับหารด้วย 90 เช่น ได้รับค่าจ้าง 3 เดือนสุดท้ายรวม $4,000 \times 3 = 12,000$ เอา 90 หาร = 133.33 บาทต่อวัน หรือเอาเงินค่าจ้างของลูกจ้าง 3 เดือนแรกที่นายจ้างส่งเงินสมทบเข้ากองทุนหารด้วย 90 แล้วจึงหัก 2% ของค่าจ้างรายวันที่ได้รับส่งเข้ากองทุนประกันสังคมต่อไป

มาตรา 58 การรับประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ในกรณีที่เป็นการบริการทางการแพทย์ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนจะต้องรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลตามมาตรา 59

รายละเอียดและเงื่อนไขเกี่ยวกับบริการทางการแพทย์ที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนจะได้รับ ให้เป็นไปตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา 59 ให้เลขาธิการประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตท้องที่หรือชื่อสถานพยาบาลที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนมีสิทธิไปรับบริการทางการแพทย์ได้

ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนซึ่งมีสิทธิได้รับบริการทางการแพทย์ถ้าทำงานหรือมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตท้องที่ใดให้ไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่งที่อยู่ในเขตท้องที่นั้น เว้นแต่ในกรณีที่ในเขตท้องที่นั้นไม่มีสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนมีเหตุผลสมควรที่ไม่สามารถไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลดังกล่าวได้ ก็ให้ไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่งที่อยู่ในเขตท้องที่อื่นได้

ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคสอง ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์ที่ต้องจ่ายให้แก่สถานพยาบาลอื่นนั้นตามจำนวนที่สำนักงานกำหนดโดยคำนึงสภาพของการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย การคลอดบุตร สภาพทางเศรษฐกิจของแต่ละท้องที่ และลักษณะของการบริการทางการแพทย์ที่ได้รับ ทั้งนี้จะต้องไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์ที่กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา 60 ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลแล้วละเลยหรือไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำหรือคำสั่งของแพทย์โดยไม่มีเหตุอันสมควร เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายจะสั่งลดประโยชน์ทดแทนก็ได้ ทั้งนี้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการแพทย์

อธิบาย ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตน (กรณีคลอดบุตร) ไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลที่กำหนดแล้วละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของแพทย์โดยไม่มีเหตุอันสมควร เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายมีสิทธิสั่งลดประโยชน์ทดแทนหรือตัดประโยชน์ทดแทนได้ ทั้งนี้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการแพทย์นั้น ๆ

มาตรา 61 ผู้ประกันตนหรือบุคคลตามมาตรา 38 วรรคสอง มาตรา 73 หรือมาตรา 73 ทวิ ไม่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนเมื่อปรากฏว่าการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือการทุพพลภาพหรือการตายนั้นเกิดขึ้นเพราะเหตุที่บุคคลดังกล่าวจงใจก่อให้เกิดขึ้นหรือยินยอมให้ผู้อื่นก่อให้เกิดขึ้น

อธิบาย มาตรานี้เป็นข้อยกเว้นไม่จ่ายประโยชน์ทดแทนแก่ผู้ประกันตนหรือผู้ที่ยังได้รับสิทธิในประโยชน์ทดแทนอยู่ตามมาตรา 38 วรรคสอง มาตรา 73 และมาตรา 73 ทวิ มีกรณีเดียวคือ บุคคลนั้นจงใจหรือยินยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนเองประสบอันตราย-เจ็บป่วย หรือทุพพลภาพ หรือตายโดยเจตนา

มาตรา 61 ทวิ ในกรณีที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตามมาตรา 64 และมาตรา 71 หรือเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรตามมาตรา 67 ในเวลาเดียวกันให้มีสิทธิขอรับเงินทดแทนการขาดรายได้หรือเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรในประเภทใดประเภทหนึ่งได้เพียงประเภทเดียว โดยให้แสดงความจำนงตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

อธิบาย กรณีที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ในกรณีเจ็บป่วยนอกงานหรือกรณีทุพพลภาพตามมาตรา 71 หรือเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อคลอดบุตรตามมาตรา 67 ในเวลาเดียวกันให้มีสิทธิขอรับเงินทดแทนได้เพียงประเภทเดียวคือเงินทดแทนการขาดรายได้หรือเงินทดแทนการคลอดบุตรอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยแสดงความจำนงตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

หมวด 2

ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

มาตรา 62 ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย อันมิใช่เนื่องจากการทำงานต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน

อธิบาย ผู้ประกันตนจะได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอัน มิใช่เนื่องจากการทำงาน ต่อเมื่อผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 เดือนภายในระยะเวลา 15 เดือนก่อนรับบริการทางการแพทย์ดังตัวอย่าง

ทำงาน 1 เดือน ออกจากงาน ทำงานอีก 1 เดือน ออกจากงาน ทำงานอีก 1 เดือน

4 เดือน

5 เดือน

รวมแล้วทำงาน 3 เดือน และออกจากงานอยู่ภายใน 15 เดือนก่อนรับบริการทางการแพทย์ เป็นต้น

มาตรา 63 ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ได้แก่

- (1) ค่าตรวจวินิจฉัยโรค
- (2) ค่าบำบัดทางการแพทย์
- (3) ค่ากินอยู่และรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล
- (4) ค่ายาและค่าเวชภัณฑ์
- (5) ค่ารถพยาบาลหรือค่าพาหนะรับส่งผู้ป่วย
- (6) ค่าบริการอื่นที่จำเป็น

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบ

ของคณะกรรมการ

ผู้ประกันตนที่ต้องหยุดงานเพื่อการรักษาพยาบาลตามคำสั่งของแพทย์ให้ได้รับเงิน ทดแทนการขาดรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 64 ด้วย

มาตรา 64 ในกรณีที่ผู้ประกันตนประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการ ทำงาน ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตาม มาตรา 57 สำหรับการที่ผู้ประกันตนต้องหยุดงานเพื่อการรักษาพยาบาลตามคำสั่งของแพทย์ ครั้งหนึ่งไม่เกินเก้าสิบวัน และในระยะเวลาหนึ่งปีปฏิทินต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน เว้นแต่

ครั้งหนึ่งไม่เกินเก้าสิบวัน และในระยะเวลาหนึ่งปีปฏิทินต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน เว้นแต่การเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังตามที่กำหนดในกฎกระทรวงก็ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันแต่ไม่เกินสามร้อยหกสิบวัน

ระยะเวลาได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ให้เริ่มนับแต่วันแรกที่ต้องหยุดงานตามคำสั่งของแพทย์จนถึงวันสุดท้ายที่แพทย์กำหนดให้หยุดงานหรือจนถึงวันสุดท้ายที่หยุดงาน ในกรณีที่ผู้ประกันตนกลับเข้าทำงานก่อนครบกำหนดเวลาตามคำสั่งของแพทย์แต่ไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับค่าจ้างจากนายจ้างในระหว่างหยุดงานเพื่อการรักษาพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน หรือมีสิทธิตามระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน สัญญาจ้างแรงงาน หรือข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างแล้วแต่กรณี ผู้ประกันตนไม่มีสิทธิได้รับเงินทดแทนตามวรรคหนึ่งจนกว่าสิทธิได้รับเงินค่าจ้างนั้นได้สิ้นสุดจึงจะมีสิทธิได้รับเงินทดแทนดังกล่าวเท่าระยะเวลาที่คงเหลือ และถ้าเงินค่าจ้างที่ได้รับจากนายจ้างในกรณีใดน้อยกว่าเงินทดแทนการขาดรายได้จากกองทุนผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากกองทุนในส่วนที่ขาดตัว

อธิบาย ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ร้อยละ 50 ของค่าจ้าง 3 เดือนสุดท้ายหารด้วย 90 ตามมาตรา 57 ในกรณีที่ผู้ประกันตนเจ็บป่วยหรือประสบอันตรายอันไม่ใช่ในการทำงาน สำหรับการที่ผู้ประกันตนต้องหยุดงานเพื่อรักษาพยาบาลตามคำสั่งของแพทย์ครั้งหนึ่งไม่เกิน 90 วัน ในระยะเวลาปีหนึ่งไม่เกิน 180 วัน เว้นแต่การเจ็บป่วยเรื้อรัง ให้ได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ไม่เกิน 360 วัน

ระยะเวลาที่จะได้รับเงินทดแทนให้เริ่มนับตั้งแต่วันแรกที่ต้องหยุดงานตามคำสั่งแพทย์จนถึงวันสุดท้ายที่หยุดงาน แต่ไม่เกินตามระยะเวลาที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่ผู้ประกันตนยังได้รับค่าทดแทนตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานอยู่ จะไม่ได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตามวรรคหนึ่ง จนกว่าค่าจ้างหรือค่าทดแทนที่ได้รับนั้นจะหมดไปแล้ว เว้นแต่ค่าจ้างที่ได้รับน้อยกว่าเงินทดแทนที่ได้รับจากกองทุนให้ได้รับเงินทดแทนในส่วนที่ขาดไปนั้นเพิ่มเติม

หมวด 3

ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร

มาตรา 65 ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรสำหรับตนเองหรือภริยาหรือสำหรับหญิงซึ่งอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยากับผู้ประกันตนโดยเปิดเผยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดถ้าผู้ประกันตนไม่มีภริยา ทั้งนี้ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดเดือน

ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ให้ผู้ประกันตนแต่ละคนมีสิทธิได้รับสำหรับการคลอดบุตรไม่เกินสองครั้ง

อธิบาย ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีคลอดบุตรสำหรับตนเองหรือภริยาหรือหญิงที่อยู่กินกับผู้ประกันตนโดยเปิดเผยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดในกรณีที่ผู้ประกันตนไม่มีภริยา ทั้งนี้ผู้ประกันตนนั้นจะต้องจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่ต่ำกว่า 7 เดือนภายในระยะเวลา 15 เดือนก่อนการรับบริการทางการแพทย์

ผู้ประกันตนแต่ละคนจะได้รับสิทธิสำหรับประโยชน์ทดแทนกรณีคลอดบุตรไม่เกิน 2 ครั้ง ไม่ใช่ 2 คน

มาตรา 66 ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ได้แก่

- (1) ค่าตรวจและรับฝากครรภ์
- (2) ค่าบำบัดทางการแพทย์
- (3) ค่ายาและค่าเวชภัณฑ์
- (4) ค่าทำคลอด
- (5) ค่ากินอยู่และรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล
- (6) ค่าบริบาลและค่ารักษาพยาบาลทารกแรกเกิด
- (7) ค่ารถพยาบาลหรือค่าพาหนะรับส่งผู้ป่วย
- (8) ค่าบริการอื่นที่จำเป็น

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ผู้ประกันตนซึ่งต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรให้ได้รับเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 67 ด้วย

มาตรา 67 ในกรณีที่ผู้ประกันตนต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตร ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรไม่เกินสองครั้งเป็นการเหมาจ่ายในอัตราครั้งละร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา 57 เป็นเวลาเก้าสิบวัน

อธิบาย หากผู้ประกันตนต้องหยุดงานเพราะคลอดบุตร ผู้ประกันตนจะได้รับประโยชน์ทดแทนเป็นเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อคลอดบุตรไม่เกิน 2 ครั้งเป็นการเหมาจ่าย 50% ของเวลา 90 วันคือเท่ากับ 45 วันของค่าจ้างสุดท้ายของผู้นั้น

ตัวอย่าง นางแดงเป็นลูกจ้างหญิงมีครรภ์ได้รับค่าจ้างเดือนละ 8 พัน หากก่อนคลอดเป็นลูกจ้างมาแล้ว 1 ปี ขอลาคลอดครั้งแรก เช่นนี้ นางแดงจะได้รับเงินสงเคราะห์ระหว่างการลาคลอดเท่ากับ 4 พันบาท เหมาจ่าย ถึงแม้ว่านางแดงจะลาคลอด 10 วันหรือ 20 วันก็ตาม

มาตรา 68 ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนไม่สามารถรับประโยชน์ทดแทนตามมาตรา 66 ได้ เนื่องจากผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนไม่ได้คลอดบุตรในสถานพยาบาลตามมาตรา 59 ให้ผู้ประกันตนได้รับประโยชน์ทดแทนการคลอดบุตรตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

อธิบาย ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนไม่สามารถรับประโยชน์ทดแทนได้ เช่น ผู้ประกันตนเป็นผู้ชาย ภรรยาไม่ได้ทำงานหรือเป็นลูกจ้างหรือไม่ได้คลอดบุตรในสถานพยาบาลที่กำหนด ผู้ประกันตนนั้นจะได้รับเงินสงเคราะห์การคลอดบุตรของภรรยาไป 50% ของค่าจ้าง 90 วันเหมาจ่ายเช่นกัน เช่น ผู้ประกันตนได้รับค่าจ้างเดือนละ 8 พันบาท ก็จะได้รับเงินสงเคราะห์การคลอดของภรรยา 4 พันบาท เป็นต้น

หากผู้ประกันตนคลอดบุตรเอง ผู้ประกันตนจะได้รับประโยชน์ทดแทนการคลอด 4 พันบาท ทุกครั้งที่คลอดตามที่คณะกรรมการกำหนดไว้ และได้รับเงินสงเคราะห์การคลอดอีก 50% เหมาจ่ายอีกต่อหนึ่งด้วย แต่ถ้าผู้ประกันตนไม่ได้เป็นคนคลอดบุตร (เป็นผู้ชาย) จะได้รับประโยชน์ทดแทนการคลอด 4 พันบาทตามที่กฎหมายกำหนดไปแต่เพียงอย่างเดียวสำหรับการคลอดไม่เกิน 2 ครั้ง

หมวด 4

ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ

มาตรา 69 ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนทุพพลภาพ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน

อธิบาย ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีตกเป็นผู้ทุพพลภาพต่อเมื่อได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่ต่ำกว่า 3 เดือนภายในระยะเวลา 15 เดือนก่อนรับบริการทางการแพทย์

มาตรา 70 ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ ได้แก่

- (1) ค่าตรวจวินิจฉัยโรค
- (2) ค่าบำบัดทางการแพทย์
- (3) ค่ายาและค่าเวชภัณฑ์
- (4) ค่ากินอยู่และรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล
- (5) ค่ารถพยาบาลหรือค่าพาหนะรับส่งผู้ทุพพลภาพ
- (6) ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกาย จิตใจ และอาชีพ
- (7) ค่าบริการอื่นที่จำเป็น

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา 71 ในกรณีที่ผู้ประกันตนทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา 57 ตลอดชีวิต

อธิบาย ในกรณีที่ผู้ประกันตนทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ 50% ของค่าจ้างสุดท้ายก่อนทุพพลภาพตลอดชีวิต

มาตรา 72 ในกรณีที่คณะกรรมการการแพทย์วินิจฉัยว่าการทุพพลภาพของผู้ประกันตนได้รับการฟื้นฟูตามมาตรา 70(6) จะมีสภาพดีขึ้นแล้ว ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณาสั่งลดเงินทดแทนการขาดรายได้เนื่องจากการทุพพลภาพได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ในกรณีที่ได้มีการลดเงินทดแทนการขาดรายได้ตามวรรคหนึ่งไปแล้ว ต่อมาในภายหลังปรากฏว่าเหตุทุพพลภาพนั้นมีสภาพเสื่อมลง ถ้าคณะกรรมการการแพทย์วินิจฉัยว่าการทุพพลภาพนั้นเสื่อมลงไปจากที่เคยวินิจฉัยไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการพิจารณาเพิ่มเงินทดแทนการขาดรายได้นั้นได้

อธิบาย ในกรณีที่คณะกรรมการการแพทย์ของกองทุนประกันสังคมเห็นว่าการทุพพลภาพของผู้ประกันตนทุเลาลง เลขาธิการอาจสั่งให้ลดเงินทดแทนการขาดรายได้ลงตามความเหมาะสมได้ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด

ในกรณีที่ภายหลังลดเงินไปแล้วต่อมาการทุพพลภาพทรุดลงไปอีก เลขาธิการอาจสั่งเพิ่มเงินทดแทนการขาดรายได้มากขึ้นตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดได้